

pozni vnuki pripovedovali bodo njegovo slavo“. Bilo je življenje nepozabljivega knezoškofa enako sadunosnemu drevesu, zasajenemu za potokom milosti božje. Koliko je vendar rajni storil, koliko se trudil, da bi kraljestvo božje na tem svetu razširjal! Živo mi pa tudi pred oči stopi, kako je rajni spoznal z bistrim in razsvetljenim očesom, kaj je v resnični blagor in korist slovenskega ljudstva; bil je tedaj naj veljavniši podpornik slovenskega ljudstva. Koliko grenkih ur je rajni vžil izpolnivši to sveto nalogo! In zdaj pa je zgubila, kakor „Danica“ pravi, cerkev pregorečega aposteljuna, Avstrija naj zvestejšega državljana, Slovenija svillo luč, ovčice lavantinske škofije pravega očeta in zvestega pastirja! Dokler pa se bo na zemlji spomin blagih mož spoštoval, dokler bo Slovence zavedil se svojega rodu, imenovalo se bo ime rajnega z naj večjo hvaležnostjo. Njegov duh naj pa ostane nad nami; naj nas spodbada in navdušuje za vse lepo in blago, in naj nas uči Boga se bati in domovino ljubiti.

— k.

Zakaj noče pesnik peti?

„Zakaj ti lira noče peti!
Zakaj tak redko se glasi?“
„Ker žalostno je serce moje,“
Jokaje pesnik govori.

„Zakaj žaluje serce tvoje,
In ktere rane ga skeló?“
Še drugič praša ga prijatelj,
In pesnik mu tako pové:

„Jaz hude rane premišljujem,
Ki domovina jih imá,
Zatoraj jokam in žalujem,
Pretakam toliko solzá.“

noče
F. Mikeljnov.

Novice.

Od presv. Trojlice v Slov. goricah. *) Vem, da me baš, ljubi „Tovars!“ poslušal, če Ti oznanim, kako imajo trojički otročiči občutljivo serce. — 22. avg. t. l. je bilo pri nas očitno šolsko spraševanje, in ta dan so ravno tudi obče spoštovani ondotni gosp. fajmošter, o. Bruno, od svojih duhovnih sosedov slovo jemali; poklicali so jih namreč njih redovni predniki na drugi kraj. Duhovni sosedje to zvedši, pridejo obilno k spraševanju, da bi se prepričali, kaj so se otroci naučili, in da bi se pri ljubem gosp. fajmoštru poslovili. Sme se reči, da poslušavcov pri tem spraševanju je bilo brez otrok blizo 200. Otroci so veselo, čvrsto in gladko odgovarjali. Hvala lepa tedaj gorečemu g. kaplanu o. Celestinu in g. učeniku Jož. Krajncu! — To spraševanje veselo je kmali splavalo po vodi, ali ne po vodi, temuč po solzah. — Pri drugih spraševanjih sem vidil, da so se otroci solzili, če niso daril dobili; pri našem spraševanju pa so

*) Nekoliko zakasnjeno.